

Terugblik op 2017 door, onze sectorconsulent, Elke Beyers

Het jaar afsluiten met een kerstverhaal? Nee, dat zou nogal ouderwets zijn. Ik ga hier wel afsluiten met een samenvatting van mijn werkjaar.

Wow - wat is er veel gebeurd - als ik zo terugblik.

Veel veranderingen, waardoor er heel wat gecreëerd is vanuit VORM DC.

Maar ik geef toe: ik ben mezelf ook een paar keer tegengekomen. Ze zeggen dat jongeren nog goed met veranderingen kunnen omgaan, dat is dus niet voor mij zo. LOL

Maar als ik dan terugkijk naar de geweldige momenten, de kleine dingen, ben ik heel blij met alle gebeurtenissen van afgelopen jaar.

Voor mijzelf kies ik er graag 3 dingen uit. Zo deden we een fotoshoot met huishoudhulpen. Ze werden ontvangen met koffie/thee, chocolade, koekjes,... Alles om de stress te verminderen, want ze moesten snel nadien in de Makeupstoel voor een *MAKE-OVER*. Ze werden echt filmsterren.

Zalig om die mensen te zien stralen. Anders staan ze altijd te poetsen en te strijken en nu werden ze een écht fotomodel. Hun lachende gezichten vergeet ik nooit meer. Wat een dankbaarheid.

Verder mocht ik ook een groot project helemaal alleen leiden, het project - het dankbaarstejob spel - waar ik heel mijn leven trots op zal zijn. Bloed-zweet-en tranen heeft het me gekost. Alles nalezen, alle keuzes maken rond kleur en vormgeving, het spelconcept kiezen,... maar het was geweldig!

Samenwerken met zo een professionele partners zoals - Cartamundi en Six Advertising - was werkelijk super.

De eerste speldoos open doen, ik geef toe: ik was precies terug een kind dat - na lange tijd de cadeaus te zien liggen onder de kerstboom - haar kerstcadeau mocht openmaken.

Nu ik bij verschillende organisaties het spel ga spelen, zie ik die competitiestrijd, de mensen die uit hun comfortzone stappen, karaktereigenschappen die boven komen, lachende gezichten, uitbeeldtalenten, mensen die bijleren,.. AWESOME!

Doel geslaagd! Bedankt iedereen die dit mee mogelijk maakte.

Als laatste een terugblik op het vluchtelingenproject dat ik samen met de stad Antwerpen, VDAB, Open school Antwerpen, Atmetis en 3 dienstenchequebedrijven deed. Zie bovenaan de foto die ik mocht nemen en zeg nu zelf: "Het zegt meer dan woorden, toch?"

Blij dat ik "themanwiththesmile" mocht leren kennen. Ik maakte met elke persoon kennis en vooral had ik interesse in hun verhaal. Want ik had een heel ander idee over hoe "de vluchteling" er uit zou zien.

Man, ik geef toe, ik ben al een emokip, maar dat was echt te zot. Samen met de instructrice en enkele personen werd het op een moment heel emotioneel. Ik werd heel klein na al die verhalen. En we knuffelden elkaar, gaven elkaar een gebaar van liefde.

Ik besef nu wat het leven is. En het leven is een project op zich. Je bent zelf de leider. En je kiest niet altijd wat er gebeurt op je pad, maar je kiest wel hoe je er zélf mee omgaat. En dat is een grote les die ik ga meenemen naar volgend jaar.

Zoals de vluchteling, zoals in het project, zoals tijdens de fotoshoot.

Er komen soms dingen op je pad dat je niet ziet aankomen, die kwetsen, die lastig zijn,... maar je kiest zelf om er iets goed van te maken. OEPS, nu begint het toch op een kerstverhaal te lijken.

En zo ga ik 2018 alvast in, om te proberen er iets geweldig van te maken. Hopelijk doen jullie mee!?

Ik wens jullie allemaal het allerbeste! En zoals Eva Daeleman zegt: #LACHENISGOUD! Kijk maar naar de foto!

Door: [Elke Beyers](#)